

Nauczyciele – jako wyjątkowa kategoria pracowników – nie podlegają kodeksowi pracy, a ustawie z 26 stycznia 1982 r., czyli Kartie Nauczyciela (DzU z 2006 r. nr 97, poz. 674, dalej KN). Tylko w zakresie nieuregulowanym tą ustawą stosuje się wobec nich przepisy kodeksu pracy. Nauczyciele niepodlegający Kartie Nauczyciela (np. pracujący w placówkach prywatnych) nabywają prawo do urlopu zgodnie z przepisami kodeksu pracy i nie ma przeszkód, by korzystali z urlopu na żądanie udzielanego na podstawie art. 167² k.p.

Kogo zatem dotyczy Karta Nauczyciela? Odnosi się ona w szczególności do nauczycieli pracujących w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach oraz zakładach kształcenia i placówkach doskonalenia nauczycieli działających na podstawie ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Ich sytuacja zależna jest od organizacji pracy w danej szkole, te zaś możemy podzielić na takie, w których:

1. organizacja czasu pracy przewiduje ferie letnie i zimowe,
2. organizacja czasu pracy nie przewiduje ferii letnich i zimowych.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 KN nauczycielowi zatrudnionemu w szkole, w której organizacja pracy przewiduje ferie letnie i zimowe, przysługuje urlop wypoczynkowy w wymiarze odpowiadającym okresowi ferii i w czasie ich trwania. Nie ma on zatem możliwości skorzystania z urlopu na żądanie udzielanego na podstawie art. 167² k.p., bowiem w tym zakresie nie obowiązuje go kodeks pracy.

Inaczej kształtuje się sytuacja nauczycieli pracujących w szkołach nie przewidujących ferii. Przysługuje im, zgodnie z art. 64 ust. 3 Karty Nauczyciela, prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 35 dni roboczych w czasie ustalonym w planie urlopów. Placówki tego typu, ustalając plany urlopów nie powinny jednak uwzględniać 4 dni, które nauczyciele zgodnie z art. 167² k.p., mogą wykorzystać w wybranym przez siebie terminie.

Agnieszka Hervy, Kancelaria Prawna ARKANA